

Kurveflet og havnekraner

Robert Jensen måtte opgive forretning men fik spændende år på havnen

Tekst: Christian Rye
Foto: Poul Klavsén

Da Robert Bomholt Jensen for 22 år siden søgte arbejde på Horsens Havn, stillede han en betingelse: - Han skulle have lagerplads til nogle kurvemøbler.

Robert Jensen fik jobbet, og han fik plads i et af de daværende træskure på havnen, hvor han kunne opbevare sine kurvemøbler vinteren over til det atter blev sommer og sæson for havestue- eller sommerhusmøbler.

Robert Jensen havde meget mod sin vilje måttet opgive sin forretning. I 17 år havde han været kurvemager og bl.a. lavet kurvemøbler, men da han begyndte at døje med slidigt i hænderne, bad hans læge ham om at finde et andet arbejde.

- Det var jeg nu ked af, siger Robert Jensen, og i stedet fandt jeg en anden læge. Men hun sagde også, at jeg skulle skifte arbejde, så der var ikke noget at gøre. Jeg er egentlig ked af, at jeg aldrig fik sagt undskyld til min første læge.

Kranfører

I øvrigt blev det ikke nogen ulykke for Robert Jensen at skifte arbejde. I alle de 22 år han har været ansat på Horsens Havn, har han været glad for sit arbejde.

Den første tid var han styrmand på havnens mudderpram, men ret hurtigt blev han kranfører. Nu går han på efterløn. Officielt fra den 24. marts, hvor han fylder 60 år, men reelt allerede fra på tirsdag, idet han skal afvikle ferie og fridage.

- Jeg blev ked af det, da jeg fik besked om at forlade kurvemagerarbejdet, siger Robert Jensen. Jeg var glad for mit arbejde, men arbejdet med de tykke bambusstocke var hårdt ved hænderne, og jeg kunne ikke fortsætte. Nu mærker jeg heldigvis heller ikke mere til slidgigten.

- Men da jeg nu skulle finde andet arbejde, besluttede jeg mig for at finde noget ude i den friske luft. Og det fik jeg så sandelig. Egentlig startede jeg som havnearbejder, men fik hurtigt fastansættelse som styrmand på mudderprammen. Men jeg havde kun haft dette arbejde nogle få måneder, da den daværende havneingeniør spurgte mig, om jeg ikke ville overtage et job som kranfører.

Udviklingen

- Hver dag har jeg været glad for mit arbejde. Ikke to dage er ens, og det synes jeg er dejligt. Det har også været spændende at opleve den udvikling, der er sket med skibene, og selvom det kun er 22 år siden, jeg startede på Horsens Havn, så har jeg været med til at losse og laste en del dampskibe.

- Arbejdet er blevet lettere. Ikke kun fordi vores materiel er bedre, men også fordi skibene er lettere at losse. Før i tiden var der master og bomme, man skulle passe på, mens der i dag er meget lettere

I går lossede Robert Jensen et skib med jern. Det er måske det sidste skib, han lossede. Efter 22 dejlige år på havnen går han nu på efterløn. Han kan se tilbage på et arbejdsliv præget af kurveflet og havnekraner.

adgang til lasten. Tidligere havde vi en masse småskibe i havnen. På nogle af dem var adgangen til lasten så snæver, at grabben på kranen først kunne åbnes, når den var nede i lastrummet. I dag er disse småskibe for urentable.

Grævlingen

Robert Jensen har mange gode oplevelser fra sin tid på Horsens Havn, som han ser tilbage på med glæde. En af de mest særprægede er nok dengang han fangede en grævling i havnebassinet.

Han greb den simpelthen i halen og hev den op på dækket af den lille Brandsøfærge, som dengang lå i havnen. Der er formentlig ikke mange - om nogle i det hele taget - der har præsteret at fange en velvoksen grævling med de bare næver.

- Det var en kollega, der opdagede grævlingen, fortæller Robert Jensen. Ved at stå ud på den lille færge kom jeg så nær vandet, at jeg kunne gribe grævlingen i halen. Jeg fik den op på dækket, og vi ringede efter Falck, som skulle hente den. Da de kom, havde de kun en kasse med og hverken net eller handsker.

- Så prøvede jeg med de bare næver igen. Jeg havde jo fanget den en gang, så det kunne jeg vel gøre igen.

- Det lykkedes også at få fat i halen på ham, men han havde hvilet sig på dækket i en times tid, så jeg må indrømme, at han var lidt mere genstridig denne gang. Men grævlingen kom i kassen, og Falck kørte den ud i skoven og lukkede den løs.

Bierne

Trods mange dejlige år på Horsens Havn ser Robert Jensen frem til at få tid til sine mange interesser. Også i fritiden er han friluftsmenneske, og i et lille stykke mose i Rådved Kær har han ti bistader stående og han har nogle vildænder.

- Jeg har megen fornøjelse af mine bistader, siger Robert Jensen. Det er utrolig interessant at arbejde med bier. De opfører sig forskelligt fra sæson til sæson, og det er altid interessant at se, hvordan de teer sig.

- Om foråret kan jeg næsten ikke vente med at få lukket op til dem. Men man skal også passe på, at de ikke kommer ud for tidligt, for kommer de for langt væk og bliver kolde, kommer de ikke hjem.

- Når man har med bier at gøre skal man være rolig og i god balance med sig selv. Og så skal man ikke gå til dem i tordenvejr, for så er de aggressive. Man skal i øvrigt altid have respekt for bier.

- Jeg fik engang en flænge i mit slør med det resultat, at en del bier kom ind bag sløret, og jeg blev stukket flere steder. Mine øjne var næsten tillukket, og næste dag mødte jeg på arbejde med solbriller på for at gemme mig bag dem. Men det eneste, jeg fik ud af det var, at kollegerne sagde: »Tag bare brillerne af, du er genkendt».

- Er årstiden ikke til udendørs sysler, bruger jeg bl.a. tiden på at bygge flaske-skibe. Det har jeg lært af en gammel søulk, der i sin tid boede på Sydhavnen. Men den hobby har jeg forsømt, for når man har kørt kran en hel dag, er man for træt til at koncentrere sig om småpilleri- et.

- Men selvfølgelig kommer jeg til at savne havnen, kollegerne og arbejdsgiverne. Havnen har for mig været en spændende arbejdsplads, og jeg synes, vi er et godt team her nede. Men hvis jeg kommer til at kede mig, kan jeg jo bare køre her ned og hilse på.